

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 8:08
מוצאי שב"ק..... 9:38
שיעורים כסדרן
נ"ד..... עזרא ה"ו
בבלי..... זבחים נ"ז
ירושלמי..... עבודה זרה ט"ו
תוספתא..... נזיר פרק ב'
רמב"ם..... סוטה ד'

שעה 7, גליון 37 (348)

פרשת שלח, כ"ו סיון, עברכים חודש חמוז, שעת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק ג'

מוהרא"ש דערציילט

ס'איז דא א וועג ארויס

ווען א מענטש פאלט אריין אין א פראבלעם, ער דערזעט זיך אין א צרה, אין א שוועריקייט, און ער זעט נישט קיין וועג ארויס, דארף ער אייביג וויסן און געדענקען אז אזוי ווי עס איז געווען א וועג אריין צום פראבלעם, איז אויף דא א וועג ארויס פונעם פראבלעם. דער עיקר איז אז מען טאר זיך קיינמאל נישט פארלירן און קלערן אז עס איז שוין עק וועלט, עס איז אלעמאל דא א וועג ארויס.

מען דארף וויסן אז אזוי גייט דאס לעבן, סיי וואס מען וועט נאר וועלן טון און אויסקיפן, וועלן אייביג זיין אויף דעם שוועריקייטן און פראבלעמען, דאס לעבן גייט נישט אייביג אזוי גלאטיג, עס מאכן זיך אלעמאל שטערונגען אויפ'ן וועג, דער עיקר חכמה אין לעבן איז צו געדענקען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און די אלע שוועריקייטן און פראבלעמען האט אויף דער אייבערשטער צוגעשטעלט, צו זען ווי אזוי דער מענטש וועט דאס האנדלען. און מיט די ריכטיגע רצון, מיט אן אמת'ן ווילן, קען מען אלעס אריבערגיין.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן מ"ו) אז דער אייבערשטער געבט נישט קיין שוועריקייטן פאר א

פרשת השבוע

לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו, די מרגלים האבן געזאגט פאר די אידן, מיר וועלן נישט קענען גיין אויף ארץ ישראל, ווייל די גוים זענען שטערקער. זאגט רש"י אז ווי האבן גערעדט קעגן דעם אייבערשטן, אפילו דער אייבערשטער וועט זיך נישט קענען אן עצה געבן מיט זיי, רחמנא ליצילן.

מוהרא"ש איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן נ"ח) אז עס זענען דא מענטשן וואס מיינען אז א צדיק וואס איז זייער גרויס קען זיך נישט אראפ לאזן צו די וועלטליכע זאכן, ער ווייכט נישט וואס עס טוט זיך דא אויף די גשמיות'דיגע וועלט, ווייל ער איז זייער ווייט פון גשמיות. אבער דער אמת איז נישט אזוי, פארקערט, ווי גרעסער דער צדיק איז, אלץ מער ווייכט ער וואס עס טוט זיך אויף דער וועלט. אזוי ווי מען זעט אז דער אייבערשטער וואס ער איז נאך דער גרעסער וואס איז נאר שייך, גרעסער אין העכער פון די גאנצע וועלט, און פון דעם וועגן פירט ער די גאנצע וועלט, מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית.

דאס איז געווען דער פנים פון די מרגלים, ווי האבן געמראכט אז דא ווען מען איז אין מדבר, פירט טאקע דער אייבערשטער די אידן שלא בדרך הטבע, מען גייט מיט וואלקענעם, מען עסט מן פון הימל, מען מרינגט פונעם שמיים א.א.וו. אבער דאקט אין ארץ ישראל איז פיל מיט גוים, אלעס זעט אויס ווי עס פירט זיך בדרך הטבע, האבן זיי געזאגט אז דער אייבערשטער קען זיך נישט אראפלאזן דאקט אין אזא מצב, דער אייבערשטער איז צו גרויס זיך אראפ צו לאזן דאקט.

אבער דאס איז געווען זייער מעיות. פארקערט, ווייל דער אייבערשטער איז אזוי גרויס, לאזט ער זיך אראפ צו די וועלט, און ער פירט די גאנצע וועלט, געדע קלייניקייט וואס פאסירט אויף די וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן. אזוי ווי מען זעט טאקע אז דער אייבערשטער האט געמאכט אז די גוים אין ארץ ישראל זאלן זיין פארנומען צו באערדיגן זייערע טויטע, און נישט קוקן אויף די מרגלים, אבער די מרגלים האבן אלעס אויסקערדייט צו שלעכטם.

דאס האבן די מרגלים געזאגט, וישם ראינו את הנפילים, זאגט רש"י אז דאס זענען געווען די קינדער פון די מלאכים וואס זענען אראפ געפאלן פון הימל, ווי עס ווערט געברענגט אין פרשת בראשית אז עס זענען געווען מלאכים וואס האבן גע'טענה'ט צום אייבערשטן אז ער זאל נישט פאשאפן דעם מענטש ווייל ער וועט זינדן, האט דער אייבערשטער זיי געזאגט: "אויב עס ווער איך אנגערופן רחום וחנון? אויב זיי וועלן זינדן וועלן זיי תשובה טוהן און איך וועל זיי צוריק געמען". דער אייבערשטער האט אראפ געשיקט די מלאכים אויף דער וועלט, צו זעהן אויב זיי ווען זיך קענען דערהאלטן, און למעשה האבן זיי זיך נישט דערהאלטן, זיי האבן געזינדיגט.

דאס האבן די מרגלים געזעהן די נפילים, זיי האבן געזען אז אפילו די מלאכים האבן זיך נישט געקענט דערהאלטן אויף דער וועלט, ווי אזוי וועלן זיך די אידן קענען דאקט דערהאלטן אין אזא גשמיות'דיגע וועלט, אבער זיי האבן נישט געוואוסט אז א מענטש האט א גרעסערע פח פון א מלאך, ער קען זיך יא דערהאלטן אויף דער וועלט, און אויב מען זינדט קען מען תשובה טוהן, און דער אייבערשטער - דער רחום וחנון - געמט יעדן אן.

(תוך החל ליל שב"ק שלח תש"ם)

א גוט ווארט

אז דו וועסט גיין אין שול דאווענען דריי מאל א טאג, שחרית מנחה מעריב מיט מנין, וועסטו נישט קרעכען אזוי אויף פרנסה; מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן: "אז מען דאוונט מיט מנין וועט מען האבן געלט". אפילו אויב דו ביסט אויפגעשטאנען שפעט און עס איז שוין נישט דא קיין מנינים, מיט דעם אלעס זאלסטו מקפיד זיין צו דאווענען נאר אין שול, אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן צ, סעיף טו), אז מען זאל דאווענען אין בית המדרש.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות תפילה, סימן לו): "מי שיש לו בית הפנסה, נאינו נכנס לשם להתפלל, גורם גלות לבניו", ווער עס האט שול אין זיין שטאט און ער גייט נישט אין שול דאווענען בקענט ער אז זיינע קינדער זאלן דארפן גיין אין גלות; דאס איז א מאמר חז"ל (בבב"א ט). לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס האט צו טון גיין אין שול מיט דעם אז די קינדער זאלן נישט גיין אין גלות; נאר מען קען זאגן פשוט, אז די קינדער זענען ווי דער טאטע גייט נישט אין שול, וועלן זיי אויך נישט גיין אין שול, וועלן זיי האבן א גלות לעבן; ווייל אז די קינדער האבן נישט קיין טאטע וואס איז זיי מחנך און גייט מיט זיי דאווענען וועלן זיי האבן א גלות לעבן, זיי וועלן זיך וואלענען אין די גאסן רחמנא ליצילן.

הוציא אותיות מן יתלח חשבוני

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

איר רעדט נישט פון געלט, האט איר די רייכסטע ישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אייך נאכאמאל באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים וואס געבט מיר לעבן און חייוק, און מאכט אז איך זאל קיינמאל זיך נישט מייאש זיין.

איך האב פונקט יעצט געליינט ווי איר שרייבט אז איר זענט אריין אין גרויסע חובות, וואס דאס טוט מיר זייער זייער שטארק וויי, ווייל איר טוט דאך אויף פאר אזוי סאך מענטשן וואס איר קענט אפילו נישט (אזוי ווי איך), און איר דערמאנט נישט קיין ווארט קיינמאל אז דער וואס וויל קען ארויס העלפן מיט א קליינע נדבה.

ביי יעדע אנדערע פלאץ, איינע פון די ערשטע זאכן איז, "אפּשער קענט איר געבן עפעס געלט פאר די מוסדות?", און דא, וואס איך האב שוין אויסגעהערט אלע שיעורים, דערמאנט איר נישט קיין ווארט וועגן געלט, מען קען מיינען אז דאס איז די רייכסטע ישיבה אויף דער וועלט.

איך בעט אייך אויב איר קענט ביטע מודיע זיין וואו מען קען רופן אויף איבערצוגעבן נדבות פאר די מוסדות.

א גרויסן יישר כח פאר אלעס, מיט קיין שום געלט אין דער וועלט קען איך נישט אויסדרוקן מייין דאנקבארקייט פאר'ן ראש ישיבה.

חיים

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת חיי שרה, י"ט מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד חיים נרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט עצות פאר אלע פראבלעמען, בעיקר איין עצה וואס העלפט אויף יעדע איינציגסטע פראבלעם - 'התבודדות', אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען אויסצורעדן זיין הארץ צום אייבערשטן און אים אלעס פארציילן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנהרין קי.) אז קרח האט געהאט דריי הונדערט איינזלען וואס האבן געטראגן בלויז די שליסלעך פון זיינע אוצרות, אזוי רייך איז קרח געווען; איך האב געהערט פון א בריסלעך ער חסיד זייער א שיינער פשט אויף דעם מאמר חז"ל, שליסלעך זענען אזוי ווי עצות, ווען מען האט א פארמאכטע פלאץ, מען איז אין מצב וואס מען ווייסט נישט וואס צו טון, איז אן עצה אזוי ווי א שליסל וואס מען קען זיך ארויסבאקומען פון יעדע סארט פארמאכטע פלאץ. קרח האט געהאט דריי הונדערט עצות, פאר יעדע פראבלעם האט ער געהאט אן אנדערע דמיון, אבער משה רבינו האט געהאט איין מייסטער שליסל - "תפילה"; מיט דעם שליסל קען מען ארויס גיין פון יעדע פארמאכטע צרה.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו אז יעדע זאך וואס עס באדערט אים בעט ער דעם אייבערשטן, דארף ער נישט קיין דריי הונדערט איינזלען נכו', ער האט איין שליסל 'התבודדות', וואס דאס איז אזוי ווי א מייסטער שליסל, מען קען אריין גיין וואו מען וויל, און ארויס גיין פון יעדע פראבלעם וואס מען זאל נאר האבן.

דו שרייבסט מיר אז דו האסט געמיינט אז מיר זענען די רייכסטע קהילה נכו'; וויסן זאלסטו אז מיר זענען טאקע די רייכסטע קהילה. אין היכל הקודש לערנען אלע, נישט קיין חילוק יונג אדער אלט, יעדן איינציגן טאג, מקרא

>>>>

מענטש, נאר אויף וויפיל זיינע כוחות קענען דערהייבן. אויב א מענטש גייט דורך א געוויסע שוועריקייט איז א סימן אז ער האט טאקע די כוחות דאס איבערצוקומען. ווען מען נעמט דאס גוט אריין אין קאפ, גייט שוין דאס לעבן פיל גרינגער.

דער רבי ברענגט דערויף א ביישפיל פון א קינד. ווען מען וויל אנרייצן א קינד אז ער זאל וועלן האבן א גוטע זאך, וועט מען אים עס ווייזן און נאכדעם עס גלייך באהאלטן, און דאס וועט מאכן אז דאס קינד זאל נאך מער וועלן און שטרעבן צו באקומען די באהאלטענע זאך. די זעלבע איז אויך מיט א גרויסער מענטש, ווען ער וויל צוקומען צו א גוטע זאך, וועט עס דער אייבערשטער צימאל באהאלטן, ער וועט אים אויטער שטעלן שוועריקייטן אויפ'ן וועג, און דאס וועט נאך מער ארויסברענגען די חשק פונעם מענטש אז ער זאל עס דוקא נא וועלן באקומען. און אויב וועט ער נישט אויפגעבן זיין רצון, ער וועט פרובירן ווייטער מיט אלע כוחות, וועט ער דורכברעכן און אריבערגיין איבער אלע סארט שוועריקייטן און אנקומען צו זיין ציל. די "מניעות", די שטערונגען, וועלן איבערעדרייט ווערן צו "נעימות", צו א זיסקייט.

עס איז אמאל געקומען צו מוהרא"ש א איד זיך צו דורכרעדן און בעטן אן עצה איבער א געוויסע זאך וואס ער האט זייער שטארק געוואלט דורכפירן, ער האט אבער געהאט אויף דעם זייער אסאך שוועריקייטן און שטערונגען. עס איז געווען דאן פרייטאג פרשת וירא, מוהרא"ש האט געהאלטן אינמיטן מעביר סדרה זיין, און ער האט פונקט געהאלטן ביים פסוק (בראשית כד) "וירא את המקום מרחוק", די תורה דערציילט דארט אז ווען אברהם אבינו האט געטראגן זיין זון יצחק צו די עקידה, האט ער געזען דעם פלאץ פון דער ווייטנס, זאגט רש"י ווי אזוי האט ער געוואוסט וואו דער פלאץ איז? ווייל ער האט געזען א וואלקן אויפ'ן בארג.

האט מוהרא"ש געוויזן פאר דעם איד וואו ער האלט, און אים געזאגט אז דאס איז ממש דער ענטפער צו זיין פראבלעם. די תורה לערנט אונז, ווי אזוי זעט מען די ריכטיגע פלאץ וואו מען דארף גיין? ווען מען זעט דארט א וואלקן, מען זעט אז דער וועג צום פלאץ איז פארוואלקנט און פארנעפט, דער וועג איז נישט גלייך און גלאטיג, איז דאס א סימן אז מען איז אויפ'ן ריכטיגן וועג, מען דארף נאר האבן די שטארקייט אנצוגיין און זיך נישט דערשרעקן פונעם וואלקן, און דאן איז מען מצליח אנצוקומען צום ציל.

עס איז דא א וועג

לאמיר נעמען א ביישפיל דער ענגן פון לערנען די הייליגע תורה. אסאך מענטשן לערנען נישט, ווייל זיי קלערן אז עס איז צו שווער, זיי האבן צופיל שוועריקייטן און שטערונגען, און זיי זענען נישט מצליח צו קענען לערנען. אבער דער אמת איז אז ווען א מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט ער טרעפן וועגן איבערצוקומען די שוועריקייטן. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ו) אויף דעם וואס מען פרעגט א מענטש אויב אין הימל "קבעת עתים לתורה", בפשוט מיינט דאס אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט באשטימט א צייט צו לערנען תורה, אבער דער ווארט "קבע" קען אויך מיינען גניבה, טייטשט דער רבי אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט אראפ גע'גנב'ט צייט צו לערנען. איך ווייס אז דו האסט נישט געהאט קיין איבריג צייט, אבער האסטו קאטש פרובירט אראפצוגניב'ענען אביסל צייט פאר תורה?

די גמרא זאגט (יבמא לה) "הלל מחייב את העניים, רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים, יוסף מחייב את הרשעים" - דאס מיינט אז ווען א מענטש קומט ארויף אויף יענע וועלט און ער פארענטפערט זיך פארוואס ער האט נישט געלערנט ווייל ער איז געווען צו ארעם, אדער ער איז געווען צו רייך און פארנומען מיט די געשעפטן, אדער אז ער האט געהאט שווערע נסיונות, זאגט מען אים אז ער זאל קוקן די צדיקים וואס האבן געלערנט תורה אפילו מיט די אלע שוועריקייטן.

הלל איז געווען א גרויסער אַרעמאן און ער האט זיך אנגעשטרענגט צו לערנען תורה, ווי די באקאנטע מעשה אז ער איז ארויף אויפ'ן דאך אין א גרויסע שניי צו קענען מיטהאלטן דאס לערנען אין בית המדרש, ווען ער האט נישט געהאט דאס געלט צו געבן פאר'ן שומר פון בית המדרש. רבי אלעזר בן חרסום איז געווען א גרויסער עושר, און פון דעסט וועגן האבן זיינע געשעפטן אים נישט געשטערט פון צו לערנען תורה. און די זעלבע איז מיט יוסף הצדיק וואס האט געהאט גרויסע נסיונות, און ער האט זיך געשטארקט צו זיין ערליך און דינען דעם אייבערשטן. קומט אויס אז די צדיקים זענען מחייב יעדן איינעם, אז ווער עס האט זיך נא ארויסגעדרייט פון לערנען תורה מיט די סארט תירוצים, וועט באקומען אן עונש.

לכאורה דארף מען אבער פארשטיין, דער פסוק זאגט דאך (משלי יז) "גם עונש לצדיק לא טוב", א צדיק זוכט נישט צו באשטרופן מענטשן, ער זוכט נישט אז מענטשן זאלן באקומען אן עונש דורך אים. און דא זאגן חז"ל אז די צדיקים וועלן ברענגען אן עונש אויף די וועלכע האבן נישט געלערנט קיין תורה. נאר מען קען זאגן פֿשט אביסל אנדערש, מען רעדט נישט פון יענע וועלט, נאר מען רעדט טאקע נאך דא אויף דער וועלט. דער ווארט "מחייב" קען מיינען אז זיי מאכן דערפון א "מחייב המציאות" (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן נ"ב) הלל האט געעפנט א וועג און געוויזן פאר יעדן אז אפילו אן ארימאן האט די מעגליכקייט צו לערנען. רבי אלעזר בן חרסום איז געווען א מוסטער צו ווייזן אז אפילו א פארנומענער עושר האט א וועג צו לערנען תורה. און יוסף הצדיק האט דערקלערט אז אפילו א מענטש וואס האט שווערע נסיונות קען אויך לערנען תורה.

און פון זיי דארף זיך יעדער אפאלערנען אז אפילו מיט אלע שוועריקייטן, איז אייביג דא א וועג ארויס, עס איז אייביג דא א וועג איבערצוקומען אלע סארט פראבלעמען. מען קען אמאל טראכטן אז נאר יעצט זענען דא די פראבלעמען, שפעטער וועט שוין אלעס זיין מסודר, עס וועט אלעס זיין גוט און גלאטיג, און דעמאלט וועט מען זיך נעמען אין די הענט אריין.

א בחור טראכט אז יעצט האט ער טאקע אסאך שטערונגען און שוועריקייטן, אבער ווען ער וועט חתונה האבן וועט ער זיין געהעריג מסודר, און דאן וועט ער זיך נעמען אין די הענט אריין. ווען ער האט אבער חתונה זעט ער אז ערשט דאן הויבט זיך אן די שוועריקייטן, און דאן וויל ער עס אפלייגן אויף שפעטער ווען זיינע קינדער וועלן שוין גרויס ווערן, און דעמאלט האט ער ווייטער שוועריקייטן טאקע פון זיינע קינדער, און ער קלערט אז נאכ'ן חתונה מאכן אלע קינדער, וועט ער שוין האבן א רואיגקייט, אבער דעמאלט קומען אונטער אנדערע פראבלעמען. דער כלל איז: א מענטש קען זיך אייביג נעמען אין די האנט אריין, ער קען אייביג אויספירן אלעס וואס ער וויל אמת'דיג טון, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אבער אלעמאל וועלן אויך אונטער קומען שוועריקייטן און שטרויכלונגען אויפ'ן וועג, און יעדע פראבלעם האט א וועג ארויס, און מען קען זיך שטארקן דערויף. דער עיקר אז מען זאל אריין נעמען דעם אייבערשטן אין לעבן, מען זאל יעדע זאך אויסשמועסן און בעטן דעם אייבערשטן, און דאן וועט אלעס זיין גוט.

(שיחות מוהר"ש חלק ג' ערך מניעות)

משנה גמרא. סיי קינדער, סיי בחורים, סיי אינגעלייט.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות ח): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימי וישנותיו", ווער עס איז מעביר סדרה יעדע וואך האט אריכות ימים; אין היכל הקודש איז יעדן טאג א טאג, מען האט אריכות ימים - אסאך טעג, מען זוכט נישט קיין תירוצים אויף נישט צו לערנען, "היינט איז ערב"; "מארגן איז מוצאי"; "איבערמארגן איז פארנוואלקנט"; "אייער נעכטן איז א שמחה"; נאר מען לעבט מיטן טאג, יעדן טאג איז א טאג, יעדן טאג לערנט מען אביסל מקרא, שנים מקרא ואחד תרגום, יעדן טאג לערנט מען חומש רש"י, מען האט ממש אריכות ימים.

נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (שבת כז): "ובביתי אין לחם ואין שמלה - זה שאין בדי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד", ווער איז אן ארעמאן? איינער וואס לערנט נישט קיין מקרא, ער לערנט נישט קיין משניות, און נישט קיין גמרא; א מענטש דארף לעבן מיט תכלית, מען דארף געדענקען אז עס איז דא א מציאות וואס רופט זיך "גוסס", עס איז דא א מציאות ווי א "בית הקברות", דארט נעמט מען מיט נאר דאס ביסל תורה וואס מען האט זיך אנגעגרייט; תלמידי היכל הקודש זענען גרויסע עשירים, יעדער תלמיד האט שוין זוכה געווען צו מסים זיין לכל הפחות איין מאל כל התורה כולה, חמשה חומשי תורה, נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, ששה סדרי תוספתא, רמב"ם, טור, שולחן ערוך, מדרש רבה, מדרש תנחומא, זוהר הקדוש, ותיקונים, ליקוטי מוה"ר"ן, ליקוטי הלכות וכו' וכו'; דאס איז אן אייביגע עשירות.

ר' נתן זכרונם לברכה האט געזאגט: "איך שרייב מיינע ספרים נאר פאר א מענטש וואס טראכט: 'איין טאג וועל איך זיין א גוסס און א נפטר, איך וועל ליגן אויף דער ערד מיט די פיס צום טיר', איינער וואס טראכט נישט אז איין טאג וועט ער שטארבן אין ליגן אויף דער ערד מיט די פיס צום טיר - איז ביי מיר גערעכנט אזוי ווי א בהמה, וואס לעבט, עסט און שלאפט, און ווייסט נישט וואס דער סוף איז."

מוהר"ש זכרונם לברכה איז אמאל געפארן צו א שמחה, אויפן וועג פארנדיג אהין, האט דער דריינער אנגעצוינדען פאר מוהר"ש דעם ניגון: "מיט וואס? מיט וואס? מיט וואס וועט מען קומען אויף יענע וועלט..." (עס איז דא א ברסלב'ע טעיפ וואס האט דערויף דעם ניגון), דער ניגון גייט ווייטער: "נישט קיין חצות, נישט קיין תפילה בכה, נישט קיין תיקון הברית - מיט וואס וועסטו קומען אויף יענע וועלט?... יענע וואך ביים שיעור ליל ששי האט מוהר"ש געזינגען דעם ניגון און אויסגעפירט: "מיט וואס?! מיט וואס?! מיט וואס וועט מען קומען אויף יענע וועלט?! מיט מיינע פראקים משניות! מיט מיינע דפים גמרא! מיט מיינע דיבורים וואס איך רעד יעדן טאג צום אייבערשטן! מיט שחרית מנחה מעריב! מיט דעם וועל איך קומען אויף יענע וועלט!". דערפאר, זע דו אויף אויס צו ניצן זיינע טעג און יארן, אז דו זאלסט נישט דארפן זינגען אויף דער עלטער דעם צעבראכענעם ניגון: "מיט וואס וועל קומען אויף יענע וועלט".

ליידער מוז איך דיר זאגן, אז אפילו אין ברסלב אליין רעדט מען אויף נישט פון תכלית, אז מען זאל יעדן טאג אריין כאפן מקרא משנה גמרא וכו', בשעת דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כח): "ראוי לאדם שיעבור וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וילמד פולם כדי שיהיה בכל מקום", א מענטש זאל לערנען אלע ספרים וואס עס זענען פארהאן, ער זאל זיין באקאנט איבעראל, "כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר פן להתפאר ולומר שהיה במדינות", אזוי ווי מיר זעען, אז מענטשן געבן אויס אסאך געלט ארום צו פארן אויף די גאנצע וועלט, כדי זיי זאלן זיך קענען נאכדעם בארימען: "איך בין געווען דא און דארט", "כמו פון, ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום, דהיינו בכל הספרים הקדושים", אזוי אויך זאגט דער רבי, זאל א מענטש לערנען אלע ספרים, כל התורה כולה, כדי ער זאל זיך קענען בארימען אויבן אין הימל: "איך בין געווען איבעראל", "וילעתיך בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה", און אויבן אין הימל לערנט מען מיטן מענטש אלעס וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען בזה העולם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאל אלעס מצליח זיין אין אלע זיינע וועגן.

וְהִתְחַזְקֶתֶם !

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

הערליכע פארשטעלונג דורך די "בית פיגא" תלמידות

הונדערטער פרויען זענען זיך צוזאמגעקומען די וואך דינסטאג און מיטוואך מיטצוהאלטן די הערליכע פלעי וואס איז אהערגעשטעלט געווארן דורך די תלמידות פון "בית פיגא", וועלכע האבן פארגעשטעלט די מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט פון "די פארלוירענע בת מלך", די ערשטע מעשה פונעם ספר הקדוש ספורי מעשיות, אויף וואס דער רבי האט געזאגט, "ווער ס'האט געהערט די מעשה, האט געהאט אן הרהור תשובה".

אזוי עס איז געווען ערווארטעט גאר א גרויסע באטייליגונג, האט מען געמאכט די פלעי צוויי מאל, דינסטאג און מיטוואך, און מיט דעם אלעם האט מען נישט געקענט נאכקומען דעם גרויסן ציבור בלי עין הרע.

די פארוואמעלטע זענען גאר שטארק באאיינדרוקט געווארן פון די פאכמאנישע ארבעט ווי אזוי די קינדער האט אראפגעשפילט די פלעי אויף אזא שיינעם און פראפעסינאלן אופן. די פלעי האט געדויערט נאנט צו דריי שעה אנגעפולט מיט הנאה און געשמאק פון וואס יעדער האט גאר שטארק הנאה געהאט.

דער מוסר השכל איז שטארק ארויסגעברענגט געווארן, ווי אזוי יעדער איד איז באלויבט ביים אייבערשטן, און ווען דער איד פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, פאלט ער נעבעך אריין אין די הענט פון די "נישט גוטע", אין די הענט פונעם יצר הרע, און ער ווארפט אריין דעם מענטש אין א טיפן שלאף, נישט דער גוף שלאפט, נאר די נשמה שלאפט, דער מענטש דרייט זיך ארום ווי אן אויסגעלאשענער ליכט, און האט נישט קיין סיפוק אין לעבן, ער זוכט א וועג ווי אזוי ער קען צוריק קומען צום אייבערשטן און האבן א גליקליך לעבן, יעדער לאכט אפ פון אים, מ'זאגט אים אז ער איז שוין דערנאך און ער וועט שוין קיינמאל נישט קענען מצליח זיין, אבער דער איד געבט נישט אויף, ער האלט זיך זייער שטארק און שרייט, "ס'איז זיכער יא דא", ס'איז זיכער דא א וועג אויך פאר מיר מצליח צו זיין, און דאן העלפט אים דער אייבערשטער אז ער טרעפט זיין נשמה, ער ווערט צוריק נאנט צום אייבערשטן, ער ווערט א פרייליכער און צופרידענער איד, און ס'איז אים גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

די באטייליגטע האבן זיך גאר שטארק באדאנקט פאר די איבערגעגעבענע מחנכות און די חשובע תלמידות פארן אהערשטעלן דעם גאר געלונגענעם פארשטעלונג.

ערוי ישינים משינתכם!

וְיָמָה הָאֲרֵץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רָזָה, הִלֵּשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין, וְהִתְחַזְקֶתֶם וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ (במדבר יג, ט): מ'שה רבינו האט זיי געהייסן זיי זאלן נעמען פון די פירות פון ארץ ישראל. זענען זיי צוריק געקומען, און איין מענטש האט געשעלעפט א ריזיגע מילגרום, איינער א ריזיגע פייג, און אכט מענטשן א געהענגל טרויבן, אבער 'הושע' און פלב האבן גארנישט גענומען. האב איך געהערט פון אן ערליכער איד, א ברסלבער חסיד, רבי אפרים'ל פשעך בארזשער זכרוננו לברכה (בספרו עונג שבת, פרשת שלח): האט ער געפרעגט: פארנוואס האבן 'הושע' און פלב גארנישט גענומען, מ'שה רבינו האט דאך געזאגט פאר יעדן מען זאל ברענגען מ'פרי הארץ? האט ער געזאגט: זיי האבן אויך גענומען, ווייל מ'שה רבינו האט געזאגט: 'וְהִתְחַזְקֶתֶם' וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ. די צען מרגלים, האבן טאקע גענומען פון די פירות ארץ ישראל, זיי האבן זיך אבער נישט מחזק געווען ווען עס איז איבערגעגאנגען אויף זיי די מורא'דיגער נסיון, אבער 'הושע' און פלב האבן גענומען דעם 'וְהִתְחַזְקֶתֶם', דאס התחזקות, און זיי האבן זיך מחזק געווען, ווייל א מענטש דארף זיך מחזק זיין אין די שווערסטע צייטן.

נאך א זאך זעט מען, פאר 'הושע' בן נון האט מ'שה רבינו צוגעלייגט א י, און מתפלל געווען אויף אים: י-ה יושיעך מצצת מרגלים (רש"י, במדבר יג, טו), און ווען פלב האט געזען אז פאר 'הושע' האט מען אנגעוואונטשן און פאר אים נישט, איז ער געגאנגען ביז חכרון בעטן ביי די קברי צדיקים: "רבונו של עולם! האב רחמנות בזכות אברהם יצחק יעקב, ש'ה רבקה לאה, אז איך זאל ניצול ווערן". פ'רעגט דער זוהר הקדוש (שלה, קנח ע"ב): ווי אזוי האט פלב נישט מורא געהאט צו גיין אליין אין חכרון, וואו עס זענען געווען די אלע זעקס ריזן? זאגט דער הייליגער זוהר: "ווער עס איז אין א צרה קוקט אויף גארנישט"; דאס איז א מורא'דיגע יסוד אין לעבן, אז ווען א מענטש ווייסט ווער ער איז, אז ער איז דער נידעריגסטער מענטש וואס איז נאר פארהאנען, און עס איז נאך נישט געווען - פון ווען דער בורא פל עולמים האט נאר געטראכט צו פאשאפן מענטשן, ביז צום סוף ווען ער וועט פארמאכן די וועלט - אזא נידעריגע נשמה, דעמאלט קען אים שוין קיינער נישט אנוועקנעמען פון צדיק, ווייל אז מען האט אים אלעמאל געזאגט אז ער איז גארנישט ווערד, און דא קומט אזא הייליגער רבי און הייבט אים אזוי שטארק אויף, און געט אים אריין אזא האפענונג און חיות, דערשרעקט ער זיך שוין נישט פון קיינעם, און ער קוקט שוין נישט אויף גארנישט, און האלט זיך שטארק ביים צדיק.

א בחור האט מיר אמאל געזאגט: איר האט מיר געמאכט פאר א מיליאנער. ווייל יעדער האט מיר שטענדיג געזאגט אז איך בין גארנישט ווערד, און אויך אין אלע פתות האב איך פאקומען א זיך אויף די פארקער, און איר האט מיר נאר צוגעלייגט דעם איינס נאך די אלע זיךאס בין איך געווארן א ביליאנער...

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך אפ'לערנען נישט צו צופאלן פון קיין שום זאך, און אזוי ווי 'הושע' און פלב האבן גענומען דעם 'וְהִתְחַזְקֶתֶם' זאלן מיר אויך נעמען דעם 'וְהִתְחַזְקֶתֶם', זיך מחזק צו זיין, און זיין ערליכע אידן.

(קונטרס "לעב מיטן מציונות")

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיס,

USB, SD, און נאך;

דעליווערט צו אייער טיר!

דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר בנחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, יוונים הגונים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נעמט אהיים א פושקע פון די הייליגע מוסדות פאר די געוואלדיגע סגולות געהאלפן צו ווערן בדבר ישועה ורחמים ביים ליכט צינדען און צו יעדע צייט, דורכן מחזק זיין די הייליגע מוסדות וואס זענען א לייכט טורעם פאר די גאנצע וועלט

אויסצוליידיגן א פולע פושקע און צו באקומען א נייע

וויליאסבורג 347-578-5726 - בארא פארק 347-760-5924
מאנסי 917-789-3095 - קרית יואל 845-238-0804

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502361 / 212-444-9169 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502361
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 /
03303502361 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >